

sagde Berg og Hørup, der som bekendt vare imod en saadan Skat: Skulle vi have en Ølskat, saa skal den sættes i Forbindelse med den sociale Lovgivning, navnlig med Spørgsmaalet om en Alderdomsforsørgelseslov. Dette er rigtigt. De to Medlemmer sagde ikke blot saadan, de gjorde mere end det, de stillede Forslag om, at Skat paa bajersk Øl skulde anvendes til Alderdomsforsørgelse, men dette Forslag blev forkastet her i Tinget. Men desuagtet siger nu det ærede Medlem i Sandhedens Interesse, at Arbejderne 1891 købte deres Arbejderlove med en Skat paa bajersk Øl! Dette er saa absurd, som det paa nogen Maade kan være, og saa langt fra Sandheden som muligt.

Og det ærede Medlem kommer lige saa forkert af Sted, naar han vil belægge med Tal sine Grunde for, at det er Arbejderne, der have betalt Alderdomsforsørgelsesloven. Det ærede Medlem fremsatte nemlig nogle Tal, som gik ud paa at vise, hvad Ølskatten nu indbringer i Statskassen, og disse Tal sammenlignede han med, hvad Skatten paa Petroleum og Sukker indbragte i 1891. Men det ærede Medlem springer et vigtigt Moment over, det nemlig: hvilken forøget Skat vilde der ikke være paa disse to Artikler, dersom vi ikke havde faaet Loven om Nedsættelsen af Tolden paa Sukker og Petroleum i 1891! Ja det ærede Medlem glemmer endnu et vigtigt Moment, at den stigende Folkemængde og det stigende Forbrug af disse to store, vigtige Forbrugsartikler vilde have skaffet Staten en ganske anderledes betydelig Indtægt, end hvad der indgik heraf i 1891 gennem Tolden paa Sukker og Petroleum. Disse Momenter maa det ærede Medlem tage med i Betragtning, naar han vil optræde i Sandhedens Interesse, og det er min Overbevisning, at Befolkningen vilde have haft større Skatter endnu, dersom vi ikke havde faaet denne Omlægning af Skatten paa bajersk Øl og Nedgangen i Told paa Sukker og Petroleum i 1891. Naar det ærede Medlem vil sammenholde disse Tal, skal han ikke glemme, hvilken Nedgang i Skat Befolkningen har vundet ved den i 1891 vedtagne Lov om Nedsættelse af Tolden paa Sukker og Petroleum.

Der er endnu et ejendommeligt Argument, det ærede Medlem fører i Tiden. Han gaar ud fra, at Ølskatten alene betales af Arbejderne. Det vilde være aldeles urimeligt, og det er ogsaa

ganske urigtigt. Der produceres for Tiden over 700,000 Tønder bajersk Øl, og det ærede Medlem paadutter nu Arbejderne, at det er dem, der drikke alt dette skattepligtige Øl! Det tror jeg, det ærede Medlem tager fejl i, han overdriber Arbejdernes Trang og Lyst til at drikke bajersk Øl. Der er dog mange uden for Arbejderklassen, der drikke skattepligtigt Øl, og de andre Samfundsklassers Forbrug maa dog ogsaa repræsentere en Del af Skatten.

Jeg har ved disse Bemærkninger kun villet godtgøre, at det ærede Medlem ikke har vist sig skikket til at optræde som Sandhedsapostel og endnu langt mindre er kvalificeret til at være historisk Forfatter med Hensyn til, hvad der skete i 1891. Jeg skal i øvrigt ikke komme ind paa de Forhandlinger, der den Gang førtes, jeg er ikke blind for det ærede Medlems Taktik. Det ærede Medlem vilde jo gerne, om han nu kunde, sætte mig i Kamp med Flertallet i denne Sag, da vi have forskellig Opfattelse af, hvad der i øvrigt skete i 1891. Det skal ikke lykkes det ærede Medlem; jeg vil overlade ham til videre Behandling af det ærede Medlem for Sæby (Vilhelm Lassen).

A. Nielsen: Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) appellerede til de Medlemmer, som vare med i 1890 og 1891, for at faa lidt Bidrag til Forstaaelsen af, hvad der den Gang passerede. Paa den Foranledning skal jeg tillade mig et Par Bemærkninger. Jeg skal først sige, at det forbavser mig ikke ringe Grad, at det ærede Medlem saavel her i Salen som i sit Organ Social-Demokraten urgerer, at det er Arbejderne, der nu skulle snydes ved Nedsættelsen af denne Kommission, idet han henviser til, at det er Arbejderne, der med Ølskatten have betalt den nuværende Alderdomsforsørgelseslov. Det forbavser mig i allerhøjeste Grad, navnlig fordi det ærede Medlem sikkert paa den Tid, følede sig som Arbejdernes Repræsentant, var imod, hvad der passerede. Han var ikke Medlem af Tinget den Gang — det var der ikke mange af hans Meningsfæller, der vare — men jeg gaar ud fra, at han var derimod. Nu er det vel nok saaledes overalt — i alt Fald er det Tilfældet ovre i Jylland — at til at slaa en Handel af skal der være to Parter, og hvis Arbejderne skulle have solgt deres Øl for at faa noget andet, have de enten direkte været med i Handelen eller